

CATALUNYA
GROP N.R.

J. A SACO 415
SANTIAGO DE CUBA

BUTLLETI D' INFORMACIO CATALANA

NUMERO 35

PUBLICACIÓ DEL "CATALUNYA" GROP N. R.

SETEMBRE 10. 1942

Crònica

Que els espanyols vulguin perpetuar, en plena evolució democràtica, el mite d'Espanya, s'explica perquè representa la perdurabilitat d'un instint racial de domini i absorció. Però que hi hagi catalans que s'avinguin a col·laborar a la perpetuació d'aquest mite que per nosaltres significa limitació nacional i política, és incompreensible.

A això es resumeix l'argumentació de la minoria dels catalans que recomanen els camins espanyols: "Catalunya ha de resoldre el seu problema d'acord amb Espanya perquè aquesta és una realitat". I aquest argument és fals. Espanya no és una realitat nacional. La realitat nacional ho és Catalunya. Bascònia i Galícia, són altres realitats nacionals que neguen que Espanya, genèricament, ho sigui.

Espanya no és tampoc una realitat política, no ho ha estat mai. Ha estat i és, simplement, una ficció. La realitat política li hauria de pervindre éssent una nacionalitat i no ho és. És l'opressora de diverses nacionalitats. No ha existit mai una política nacional espanyola. Ha existit, interiorment i exteriorment, el handicap d'una política unitària i imperialista. En la guerra passada, en la present i en moltes altres avinenteses històriques, la política exterior d'Espanya no s'ha avingut amb el sentiment del poble català. No s'hi han avingut mai, tampoc, les concepcions polítiques i socials.

No és tampoc una realitat física. Recorrem al topic tan rebregat de l'existència de dues Espanyes. La d'allà, feixista, concreció monstruosa de totes les aberracions ideològiques, de la superioritat racial, dels baixos instints, exacerbament imperialista, i, la d'aquí representada pels homes amb tendències liberals i democràtiques. Quina és la realitat física? La d'allà encara que tingui personalitat internacional, és repudiada pels homes lliures de tot el món. La d'aquí no constitueix una realitat física tampoc. Són molts a condemnar les tares d'aquella República pseudo-democràtica. Els seus vicis d'origen l'impedeixen d'exhibir un front que pugui representar l'equivalent a la continuació d'unes autoritats representatives d'aquell règim republicà, a l'exili.

¿Es una realitat geogràfica? D'ésser-ho no subsistiria de

la mateixa manera amb Portugal que sense, i, la realitat, en aquest cas, queda reduïda a simples relacions d'interessos comercials i econòmics les quals es resolen satisfactòriament amb tractats de comerç.

No existeix una realitat espanyola. Existeix, en canvi, una realitat catalana.

La realitat espanyola que s'invoca per impossibilitar l'acció nacional pròpia d'acord amb la realitat catalana, és, doncs, l'anti-Catalunya. L'obstacle a les nostres reivindicacions i al nostre progrés moral i material, el representa Espanya, mite i ficció. Els homes més liberals d'aquesta Espanya exiliada, en tant que espanyols, es recolzen en arguments imperialistes com el de la fragilitat dels pobles petits i els mercats peninsulars. Ens donarien una absoluta independència per veure'ns retornar, creuen ells, peneïts i arruïnats, a demanar clemència.

Espanya és absorció imperialista; espanyolisme és l'acció pel domini i l'explotació dels pobles peninsulars. Una consciència liberal i democràtica espanyola, és impossible. Sota aquesta mentalitat imperialista mai arribaran a veure en el cas de Catalunya un cas de justícia.

Es incompreensible, repetim, que hi pugui haver catalans amb pretesa consciència nacional que, en aquests moments definitius, recomanin ajupir-nos a les conveniències d'una política unitària espanyola que considera que, en el nostre cas, no te res a rectificar; que s'entesta en no voler rectificar, ara, que ho te tot perdut, i que per lògica conseqüència històrica no rectificarà tampoc el dia de demà que tingui aventatges.

Els catalans tenim un sol camí. El camí nostre, el que encara no hem emprés, el d'una catalanitat irreductible i uns procediments polítics equivalents. Nosaltres no creiem que tot el món estigui conjurat contra Catalunya per barrar-li el pas i acorralcar-la al carreró, sense sortida, de l'unitarisme espanyol. Nosaltres creiem tot el contrari. Creiem que el món s'interessa per la solució de tots els problemes iguals al nostre. Que hi ha el viu interès d'obrir un període fructífer i constructiu on regni la pau i el benestar i on no hi hagin ni opressors ni oprimits.

L'interès de caminar per aquest camí nostre, amb pas ferm i segur, és l'únic atractiu que te la unitat nacional dels catalans que tant es demana. Per altra cosa, per pidolar clemència i una mica de comprensió, no ens cal la